

- 3) Czy art. 3, 5 i 6 dyrektywy 93/104/WE oraz art. 3, 5 i 6 dyrektywy 2003/88/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one regulacji w państwie członkowskim, zgodnie z którą godziny, w których wspomniany w pytaniu pierwszy urzędnik w trakcie rejsu nie świadczy pracy, ale jest zobowiązany do pozostawania do dyspozycji, by na wezwanie wykonać działania mające na celu usunięcie usterek w maszynowni, należy traktować jako okres odpoczynku?
- 4) Czy art. 3, 5 i 6 dyrektywy 93/104/WE oraz art. 3, 5 i 6 dyrektywy 2003/88/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one regulacji w państwie członkowskim, zgodnie z którą godziny, w których wspomniany w pytaniu pierwszy urzędnik w trakcie rejsu nie świadczy pracy, ale jest zobowiązany do wykonania działań na polecenie kapitana, o ile pozostaje to w związku z bezpośrednim bezpieczeństwem statku, osób pozostających na pokładzie, ładunku względnie środowiska lub w związku z udzielaniem pomocy innym statkom lub osobom potrzebującym pomocy, należy traktować jako okres odpoczynku?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 21 czerwca 1999 r. dotycząca Umowy w sprawie organizacji czasu pracy marynarzy przyjętej przez Stowarzyszenie Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) i Federację Związków Zawodowych Pracowników Transportu w Unii Europejskiej (FST) – Załącznik: Umowa Europejska w sprawie organizacji czasu pracy marynarzy (Dz.U. L 167, s. 33).
- ⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183, s. 1).
- ⁽³⁾ Dyrektywa Rady z dnia 23 listopada 1993 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 307, s. 18).
- ⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Appeal Commissioners (Irlandia) w dniu 6 lipca 2015 r. – National Roads Authority/The Revenue Commissioners

(Sprawa C-344/15)

(2015/C 311/37)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Appeal Commissioners

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: National Roads Authority

Strona pozwana: Revenue Commissioners

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 [ust. 1] akapit drugi dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy podmiot prawa publicznego prowadzi działalność polegającą na zapewnianiu dostępu do drogi za opłatą drogową, a w państwie członkowskim istnieją podmioty prywatne pobierające opłaty drogowe z tytułu użytkowania innych dróg płatnych na podstawie umowy zawartej w myśl krajowych przepisów ustawowych z danym podmiotem prawa publicznego, dany podmiot prawa publicznego należy uznać za stanowiący konkurencję dla danych zarządców prywatnych z takim skutkiem, że traktowanie podmiotu prawa publicznego do celów podatkowych jako podmiot niebędący podatnikiem należy poczytywać za prowadzące do znaczących zakłóceń konkurencji niezależnie od faktu, że a) nie istnieje i nie może istnieć jakakolwiek rzeczywista konkurencja pomiędzy podmiotem prawa publicznego a danymi zarządcami prywatnymi oraz b) nie ma dowodów na to, że istnieje jakiekolwiek realne prawdopodobieństwo, że jakikolwiek zarządca prywatny mógłby wejść na rynek z zamiarem zbudowania i obsługi drogi płatnej, która stanowiłaby konkurencję dla drogi płatnej, której obsługa leży w gestii podmiotu prawa publicznego?

- 2) Jeżeli nie istnieje żadne domniemanie tego rodzaju, jakie działania należy podjąć w celu ustalenia, czy zachodzą znaczące zakłócenia konkurencji w rozumieniu art. 13 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s.1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 28 kwietnia 2015 r. w sprawie T-169/12:
Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)/
Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 7 lipca 2015 r. przez Chelyabinsk electrometallurgical
integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)**

(Sprawa C-345/15 P)

(2015/C 311/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (przedstawiciele: B. Evtimov, lawyer, D. O'Keeffe, Solicitor)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Euroalliances

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

- Uchylenie wyroku Sądu;
- Wydanie ostatecznego wyroku w sprawie, jeżeli stan postępowania na to pozwala;
- Tytułem ewentualnym, przekazanie sprawy Sądowi w celu ponownego rozpoznania;
- Obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania;
- Obciążenie interwenientów ich własnymi kosztami

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd przy ocenie ich zarzutów naruszył prawo UE w następujący sposób:

- W pierwszym zarzucie odwołania, wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd błędnie zinterpretował art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009⁽¹⁾ (podstawowego rozporządzenia antydumpingowego) oraz dokonał błędnej oceny prawnej oddalając podniesiony w pierwszej instancji zarzut, iż art. 11 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego oraz odniesienie w nim do art. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego wymagają od instytucji obliczenia marginesu dumpingu we wszystkich przeglądach okresowych dotyczących dumpingu, przez co naruszył również zasady dobrej administracji, przejrzystości i pewności prawa.